

Liga lesní moudrosti kmen Trilobit

Výroční zpráva za rok 2014

Rok 2014 přinesl opět mnoho změn a zkušeností s vedením našeho kmene.

Začátkem roku jsme se ještě stále nacházeli na území Inků. Jejich dávná učení nám byly příkladem v naší činnosti.

Táboření na Kubatce se neslo v duchu detektivního příběhu, kdy jsme pátrali po ztraceném receptu na lék proti nevléčitelné chorobě.

Během tábora jsme si ověřili, že ve větším počtu všech účastníků se bez pevných pravidel neobejdeme. Nejdůležitějším úkolem do příštího roku tedy zůstávají stanovy a táborový řád, který budeme všichni bezpodmínečně dodržovat. Jedině tak můžeme mít všichni dobrý pocit ze společně strávených chvil. Ověřili jsme si také, že je třeba ustálit skupinu dospělých, která se našich podniků účastní.

Od září se tedy tým vedení rozšířil o Milana a Patriku. Během první poloviny roku jsme stále více postrádali oddělení programu pro skřítky, tak aby i jim činnost našeho kmene přinášela větší radost ze schůzek. Těžko se připravují hry pro 10-ti leté děti a zároveň pro 5-ti leté. S podzimem začaly schůzky skřítků samostatně pod vedením naší nové posily Patriky a Milana. Ke konci roku bylo skřítků 9, což je určitě dobrý počín do budoucna. Další místnost, kterou budou od ledna příštího roku skřítkové obývat určitě upevní jejich soudržnost a pocit, že patří mezi nás.

Novou etapovou hrou se pro nový školní rok staly Objevitelské mořeplavecké výpravy. Jejich členové by se v dnešních dobách jistě stali dobrými woodcraftery a jejich šerpy by zářily mnoha orlími pery. Po jejich stopách jsme se proto vydali.

Je za námi další, už čtvrtý rok naší činnosti. Zase jsme se na společné cestě woodcraftu o kousek posunuli. Parta malé lóže je ustálená a panuje mezi ní přátelská pohoda. Skřítkům přejeme ať se jim nová klubovna líbí.

LEDEN

Schůzky:

Začátek roku začal ve znamení uzlování a lasování. Pro některé z nás se tak naskytla vidina Orlího pera z lasování. To se později uskutečnilo v průběhu tábora.

V průběhu dvou schůzek jsme, v rytmu ťukajících kladívek, sestavili několik dřevěných ptačích budek dílů. Ty pro nás udělal zázrakem se nikdo nepřibíl žádný kus oděmoření na hnědou bardílo. Velikou odměnou nám bylo překvapení kterou pro nás připravil nic moc, skryla se za pomazánka, která namazaná na chlebu, obohacena paprikou a okurkou zahučela do našich útroch nato-tata.

z předem nařezaných Jezevcův táta. Jako zranil a ani si nikdo vu ke dřevu. Následné vu, zkrásnělo celé toto v podobě HUMUSU, la Šawonda. Byť název ním výborná CIZRNNÁ

Jelikož Ježíšek nadělil krásné police, bylo zapotřebí je přidělat na zeď.

Nezůstalo jenom při práci a na každé schůzce se hrálo několik her. Při hře elektrika jsme si předávali proud z ruky do ruky. Hra „mřížkovaná“ procvičila mozkové závitý nad nepřeborným vymýšlením slovních variant. Naší výřečnost, prozkoušela hra „válečné malování indiánských hlav“. Při ní jeden člen z týmů, popisoval ostatním barvy a tvar válečného malování. Ti měli, dle tohoto popisu, přesně pomalovat předtištěného indiána.

Výprava

Naše plánovaná cesta za sněhem se nedala realizovat ani v horských střediscích ☹

ÚNOR

Schůzky:

Jelikož zima stále ukazovala, že může mít i jiný průběh nežli sněhovou nadílku, mohli jsme trávit některé začátky schůzek již venku. Díky tomu jsme zažili spoustu srandy při hrách, jako byli „Hon na Lamu“ kde jedni představovali lovce lovcí Lamy a jiní zase Inky, kteří chytali zase ty lovce. Střelivem nám byli míčky z ponožek. Jiná hra nám opět prověřila, jakého kdo z nás má pamatováka. Šlo o to, zapamatovat si 10 obrázku s různými čísla (ty byli různě rozmístěny okolo louky) a později při vylosování čísla přiřadit správný obrázek. Nejvíce adrenalinu bylo při bojovce. Každý tým představoval pašeráky a jiný tým zas hraničáře. Pašeráci měli za úkol projít skrz střeženou hranici. Pašovalo se zlato a to i za nepříznivého počasí. Odhodlanost všech hráčů však překonala dešťový přívál.

Technickou místnost jsme obohatili o veliký rohový regál, do kterého se vejde opravdu hodně věcí.

Na jedné schůzce se kmen rozdělil na lovce, kteří si šli obstarat materiál na luk a ženy, které si rozšířili obzor rukodělných prací a vrhli se na háčkování. Chlapce „statečné lovce“ dívky „šikovné ženy“ překvapili po návratu z lesa namazané chleby. Vždyť po pořádné práci vždy vyhládne.

Na další schůzce se povídalo o Morseově abecedě. Pro ty nejmenší to bylo něco úplně nového.

Názorná ukázka uzlíkové metody, potrápila i pobavila všechny přítomné, když jeden luštitel četl zprávu na provázku z druhého konce.

Po poslední únorové schůzce došlo na tvorbu Jarního plánu. Všechny překvapilo, kolik toho je potřeba ještě udělat do příchodu tábora při tolika akcích co nás měli čekat.

Výprava

Díky malému zájmu nedopadly hory, které byly plánované na jarní prázdniny. Naštěstí ani na horách nebyl sníh, a tak nikdo ničeho nelitoval.

BŘEZEN

Schůzky:

Hned na první březnové schůzce se, za četby kapitoly pojednávající právě o tvorbě luku z knihy Dva divoši, budoucí luky zbavili kůry a kmeny i rozpůlili. Každý z hochů tak mohl ukázat, jak jim to jde s nožem. Podepsané půlkmeny jsme uskladnili v technické místnosti, kde budou krásně vysychat.

Jelikož jaro přišlo velice rychle a i předčasně, při další schůzce došlo na trénování softballu a lakrosu.

Hra na poznávání ptáku, byla také určena pro venkovní pobíhání na louce. Více jak 30druhů bezpečně poznala pouze Šawonda. Nicméně i ti nejmenší poznali alespoň labuť či kosa.

Jelikož počasí nám opravdu při schůzkách přálo, došlo i na odlov orlích per a korálkových činů pro skřítky a to díky Setonovu běhu. Z 20-ti běžců se podařilo ulovit 6 činů a 4x3 korálky mezi skřítky.

Při činnostech v klubovně se tvořili misky z keramiky a ti nejmenší se ponořili to tajů Hmyzího světa.

Výpravy

VĚŠENÍ PTAČÍCH BUDEK – EKOFARMA HORECKÝ DVŮR 9. 3. 2014

Ráno v 9 hod sraz u klubovny. Na káru se naložilo nezbytné náradí, svačina a námi vyrobené ptačí budky a vyrazilo se na asi 6km dlouhou výpravu. Cílem byla EKO farma zvaná Horecký Dvůr, kde se v sadě rozvěsilo asi 10budek. Během věšení se někteří přičinili stavěním čapího hnízda, pro komín místního EKO-BIO koutku. Proběhla hra na pamatování. Došlo i na nedobrovolnou koupel malého Péti M. v místním rybníku. Bylo fajn, že tato příhoda proběhla s úsměvem na tváři

a že se našlo hodně dárců suchých svršků. Proběhl i čtyřnásobně úspěšný lov Orlího pera z „Hvězdu“. Vrcholem výpravy bylo opékání kabanosu nad ohýnkem. Celý den bylo nádherně slunečno a tak výprava se velice vydařila.

STARÁ PRAHA – 29. 3. 2014

Na letošní rok nás do Prahy pozval Albrecht z Valdštejna. Putování začalo srazem v Přelouči. Tam každý účastník dostal přiděleno svoje osobní číslo, které sloužilo pro lepší kontrolu, zdali se někdo někde neztratil. Dobrodružství již začalo, při přesunu z Hlavního nádraží do stanice Malostranská kde se nám povedlo zastavit i jezdící schody.

Všichni účastníci hry se shromáždili na nádvoří Valdštejnské jízdárny, kde nás přivítal sám Albrecht z Valdštejna se svojí chotí. Rozdělili jsme se do různých skupin, obdrželi mapu, seznam úkolu a přibližná místa, na kterých jsme se měli setkat s významnými historickými postavami, jako byl Jan Neruda, Ema Destinová či Jan Werich. V 11 hodin začalo putování k těmto personám. Úkolem každé skupiny bylo pozorovat, hledat či se nějak dopátrat odpovědí na otázky a setkat se sedmi osobnostmi. Ti pro nás měli speciální úkol, za jehož splnění byl získán klíč. Celkem jsme našlapali okolo 10km a poznali krásy Malé strany, kudy chodil Jan Neruda, kde se ukrývá Pražské Jezulátko, jak zvláštní je pomník Obětem komunismu a poznali i dům, ve kterém psal své pohádky Jan Werich. V 15 hodin jsme se museli opět setkat na nádvoří jízdárny, kde proběhlo vyhodnocení a odměňování všech účastníků. Následoval přesun zpět na Hlavní vlakové nádraží. Celí uťapkaní jsme byly rádi, že alespoň při zpáteční cestě, jsme si mohli ve vlaku sednout. V Přelouči proběhlo poslední přepočítání a po zjištění že nikdo nechybí ani nepřebývá, jsme se rozjeli do svých domovů.

DUBEN

Schůzky:

Dubnové počasí nám přálo a tak naše schůzky již byly částečně venku a částečně v klubovně.

Hned začátkem dubna jsme si zahráli hru venku u „Naší lípy“. Rozdělili jsme se do čtyřech družstev. Na A4 papíře byli vytištěná zvířata (medvěd, orel, jelen...).

Zadání pro družstva první část hry: jsou 3 stanoviště. Každé družstvo vyšle dva siláky, kteří nesou třetího na první stanoviště. Tam ten který byl nesený střílí balónkem do zvěře, dva co nesli mu balónky podávají dokud se netrefí. Jakmile se trefí, dva co nosí vezmou noseného a jdou k druhému stanovišti.vyhrává, kdo je jako první v cíli, ale v družstvu se musí všichni vystřídat.

Zadání pro družstva druhá část hry: stanoviště zůstala pořád tři. Princip také, jen běží pouze jednotlivec s balónkem a snaží se trefit, jakmile trefí, běží k druhému, třetímu stanovišti, předává balonek formou štafety dalšímu hráči v týmu.....štafetová hra.

Zadání pro družstva třetí část hry: každý z týmu skáče přes točící se lano, počítají se skoky, kdo z družstev přeskočil nejvícekrát, vyhrává.

V klubovně jsme vzhledem k novému členu Adél – zopakovali a připomněli podstatu kmene Trilobit. O co se snažíme, jak kmen funguje, jak mohou členové plnit a získávat ORLÍ PERA a jak ti nejmenší mohou získávat korálky za korálkové činy.

V Lóži skřítků si Patrika připravila s nejmenšími tvoření a poznávání zároveň. Vyráběli jsme „naše“ brouky a zároveň se také dívali a seznamovali s brouky, které bychom na svých toulkách v našem okolí mohli nejčastěji potkat. Zároveň se skřítkové seznamovali formou poznávačky s motýli.

Knížky, kde jsou naše stromy, naše rostliny a zvířata, ty máme otevřené na schůzkách velmi často. I na této jsme se opět formou her zdokonalovali v procvičování a poznávání stromů, zvířat, ryb....

Část jedné ze schůzek jsme věnovali i přípravě výroby komiksu. Choltická knihovna vyhlásila soutěž o kreslený dětský komiks. Zapojila se i škola a tak na nástěnkách v knihovně a posléze také ve škole si kdokoliv mohl prohlédnout výtvořky dětí různého věku. Vítězem byli všichni kdo se zapojili a nechali tak popustit uzdu své fantazii.

Schůzka s velmi nejasným počasím – tak by se také dala nazvat jedna z dubnových schůzek. A právě počasí nám pomohlo hned s jednou hrou. Byla to spíše sázka za jak dlouho začne pršet, kde se v té době budeme nalézat a zda pořádně zmokneme. Ve hře byla velká čokoláda Milka. (poznámka – nakonec padaly i kroupy))). Obora nám tentokrát poskytla své útočiště k naší hře Pašeráci peněz. Jsou tři tými. Jeden tým hlídá v ohraničeném úseku cestu. Ostatní týmy mají dané místo kde jsou uloženy peníze a mají též jasně dané kam mají tyto peníze donést. Tým hlídající cestu pašeráky připravuje o peníze tím, že se do nich trefuje míčkem, ale jen v povolené části. Napnutý boj o peníze, (samo sebou – ne opravdivé peníze))) procvičení hodů míče na cíl (pašeráka), sportovní část – rychlost s jakou se kdo vrací zpět pro další peníz a znovu překročení hranic.

V klubovně opět pokračování hry Cesta na horu – a to opět procvičováním a poznávačkou ptáků, mapových značek, stromů, ryb a zvířer. Tato hra a to i poznávačky jsme museli dohrávat i v další schůzce.

V dubnu nás jsme dále stihli zasadit holandské žaludy (které se neujali), poznali jsme co to je za hlavolam TANGRAM.

Výprava

SNĚM KMENE TRILOBIT - Horní Jelení 11.4. – 13.4.

Výprava do Horního Jelení byla velmi vydařená. Počasí bylo naprosto úžasné a hlavně jelo nás dost na to, aby připravený program zaujal každého. Her bylo toliko, že ani kronikář – Patrika – nestihla zaznamenat vše. Protože však bylo hodně času a my byli přes zimu

dostatečně připraveni, mohli jsme se pustit do plnění Orlich per. Sobotní den, tak bylo spíše takovým kláním, získávání Orlich per, jak pro Malou loži, tak pro Loži Skřítků. Prostor před chatou jsme upravili pro toto plnění:

- 1) **Atletika** – skok z místa do dálky
(zde si své Orlí pero získali i Patrika a Milan)
- 2) **Postřeh**, vidění, paměť – Kimova hra

- 3) **Příroda** – poznávání bylinek
- 4) **Zatloukání hřebíků**
- 5) **Hod míčkem na terč** – svislý 60x40cm

V průběhu dne byl čas i zkoušení odpalování basebalového míčku pálkou. Někteří se zapojili do akce „udoláme petra“. Největším ohlasem však u dětí byla hra uvnitř chaty a to hra Městečko Palermo. I tu si rádi zahráli všichni dospělci. Nezapomněli jsme ani na zmapování terénu do mapy, což bylo součástí jedné z her. V průběhu takového odpočinkového momentu jsme se vydali na procházku po okolí a hledali „kěšky“. Někteří se tak poprvé vůbec ve svém životě setkali s principy této dnes už tak známe celosvětové hry za „pokladem“ GEOKESCHING“.

Šawonda s Patrikou během pátečního večera ještě připravovaly amulety a šerpy poct pro nové členy, které chystaný sněm měl přijmout. To že se během těchto akcí také hodně zpívá je více než jasné. Trilobit má již své dva zpěvníky a na tábor 2015 se opět chystá další verze a novinky.

Na sněmu v Horním jelení byli do Kmene Trilobit přijati tito noví členové: Liška, Bílý Mokasín, Olda, Tonda-Bizon, Prokop-Ježek alias Kokeš, Petr a Patrika.

NOC S ANDERSEMEM – 25.4.2014

Kmen Trilobit připravuje v Cholticích Noc s Andersenem od prvního ročníku. Letos jsme přispěli i financováním z prostředků získaných z MŠMT v Programu 2.

Která kniha nám byla pro letošní ročník inspirací? Do kterého příběhu se dnes ponoříme? Co nás čeká? Všechny tyto otázky a ještě mnoho dalších se pokusil zodpovědět sám velký Zeus (Zelí).

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

Všichni tedy již znali námět letošní hry a věděli, že se vydáme po stopách Percyho Jacksona a budeme společně pátrat po ukradeném blesku Dia. Následovalo vysvětlování pravidel a rozdělení bojovníků do 7 skupin. Každé skupině náležel štít sloužící k přenášení Diova blesku, který byl ještě na vnitřní straně opatřen zrcátkem pro použití při setkání s Medúzou.

Děti během podvečera procházely krajinou řeckých bájí a pověstí a seznamovaly se s bohy. Bohové si pro ně připravili úkoly, kterými se dětem více přiblížili. Daidalos s sebou přinesl labyrint, Dionýsos víno a zpěv, Poseidón trojzubec, Apolón svoji krásu, Artemis nezapomněla luk a šípy, Medúza lákala svou nebezpečností, Afrodité nás obdarovala láskou a Athéna přispěla svou strategií a moudrostí.

Cháron nás za nemalý peníz převezl do podsvětí, kde Hádes a Persefona již netrpělivě čekali na smrtelníky. Jen někteří se perlami z říše mrtvých vykoupili a vrátili se zpět mezi nás.

Během večera jsme si stihli na nádvoří zámku připravit buřtovou večeři a v knihovně se poté ještě občerstvit buchtami od maminek.

Večer vyvrcholil spočítáním ulovených perel a následným rozstřelem skupin se stejným počtem perel. Zeus pro ně připravil nesnadný úkol. Zapamatovat si všechny bohy stojící vedle sebe v řadě a nepřehodit žádného z nich se podařilo jen jedné skupině, která nakonec po zásluze vyhrála. Odměnou byly knihy řeckých bájí a pověstí pro každého z vítězné skupiny.

Naši výpravu do pohádkových bájí a pověstí starého Řecka ukončil sladký spánek.

Ráno všechny čekala hojná snídaně, úklid a rozloučení. Příště zase v jiném příběhu na shledanou!!

Všem spolupracovníkům opravdu mnohokrát děkujeme, bez jejich ochoty a velkého nasazení by to prostě nešlo.

KVĚTEN

Schůzky:

Začátek května jsme opět věnovali plnění Orlich per. Na louce u Řeháku se tak kolemjdoucím mohlo zdát, že zde probíhají atletické závody dětí. Připraveno bylo hned několik možností jak opět získat své Orlí pero, či korálek pro Skřítky.

Hod míčkem do dálky – 1H2 – nesplnil sice nikdo, ale již v dalším 1H1 hod míčem do dálky (basketbalovým) se již orlí pero dostalo na Čivavu a Bivoje. V další disciplíně 1W1 – kliky – své Orlí pero získalo hned 7 členů (B.Mokasín, Evka, Tonda, Liška, Keya, Išton, Ivetka)

Ten kdo zrovna netrénoval na Orlí pera, trénoval s lakroskou odhodem, chycením. Tento pravý indiánský sport budeme muset v budoucnu více trénovat. Myslíme si, že by ho měl umět každý náš člen.

Blíží se kvapem letní prázdniny a tak bylo rozhodnuto, že se musí začít dělat také na indiánských bedýnkách. V zimě nám chyběl materiál, ale v momentě, kdy ho bylo dostatek několik schůzek se tak zaměřilo právě na dodělání bedýnek. Bedýnky byli nařezané a vyvrtané dírky. Všichni si tak museli vzít špagátek a začít svazovat k sobě ty díly, které k sobě patří. Ne každý ocenil tuto práci, ale ten kdo již svou bedýnku má, je rád, že přiložil ruku k dílu.

Další takovou rukodělnou prací byla výroba míčků na naše hry, kde jsou zapotřebí a hlavně hrozně moc se nám ztrácí.

Ztrácela se i čísla, nebo spíše byla schovaná v klubovně. Jedna z her, která byla jak pro malé tak velké a byla o hledání čísel schovaných po celé klubovně. Tu si musíme zopakovat, tak fakt bavila a opět se zapojili i dospělci.

Výprava

TAMALO A STOPA ČERNÉHO VLKA - Malý Walden 8.-11.5.2014

Tato výprava byla první po zimě, kdy se rozdělalo opět naše velké týpko. Rozdělali jsme rovnou dvě. Což se ukázalo velmi nepraktickým, ale na druhou stranu pohodlným v tom, že jsme se opravdu nemačkali. Rozdělení dětí do dvou týpek je však narušující celkovou pospolitost při táboření. Příště berem jen jedno. Jakmile týpko stálo a dojeli všichni kdo

měli na celou hru, začala první scénka, která nás hned ponořila do hry. Úkolem bylo najít indicie, kolem tábora, které se následně zaměnili za určitou hodnotu za kterou se daly nakupovat suroviny k vaření. Hra již na začátku byla daná do týmů, tudíž každý tým mohl uvařit „něco“ z něčeho. Hry byly koncipovány vždy jedna na

dopoledne, pak pauza na obídek, a pak hra odpoledne a večer. Zpěv, kytara v týpku, to samo sebou nemohlo chybět. Každý musel během táboření přidat ruku k dílu, nic se zde samo neudělá a děti jsou zapojeny do celkového chodu. Někdo nosí dříví, někdo pomáhá s vařením, se snídání, umývá nádobí, nosí vodu. A zas je tu další hra, soutěž

v křesání ohně. Zde se mohl projevit každý a i Skřítkové se nedali zahanbit a ukázali, že už také něco umí. Hra která byla rozdělená na několik stanišť byla tak různorodá, že musela snad bavit úplně každého. Každý se mohl najít ten úkol, který právě jemu je ušitý na míru. Například – projdi bludištěm z provázků a najdi východ, namaluj podle indicíí, v lese poházených, zvíře, které bude odpovídat indicíím, dále slož indiánský kalendář, přetáhni slapské hromotluky, upeč si jednoduchou mňamku – suroviny máš k dispozici, zahraj si lesní golf.... Zkrátka zábavy na celý víkend. Nutno říci že organizátoři si jako vždy dali moc

a moc záležet a to včetně kulis, převleků a přípravy. Moc jim za to děkujeme.

ČERVEN

Schůzky:

Jen jednou jsme schůzku museli v červnu dát do klubovny, protože pršelo. Hrála se hra MATEMATIKO. Novinka, kterou donesl Milan. Počasí se na nás směje a naše schůzky se přemístili opět ven. Během června jsem si zahráli několik velmi náročných her co se pravidel týká, ale děti s tím problémem nemají, jen nám déle trvá než se jim to vysvětlí. Hra na Lovce ryb, mořskou polici a výkupní centra byla na celou schůzku. Každý dostal za úkol lovit jen povolené ryby, v moři (na louce byli rozházené papírky s rybami) však mohli plavat i ryby, které nebyly povolené k lovu. Když někoho mořská policie načapala, že má u sebe nepovolenou rybu, dostal zákaz rybaření a musel chytat pouze se svým vedoucím v týmu, než ulovili další dostatečný počet ryb, aby se mu povolenka k rybaření opět vrátila. Chycené ryby byli za určitých kurzovních podmínek vykupovány na třech místech. Běhalo se sem a tam. Další běhací soutěží byla hra kterou připravovala Šawonda a byla v oboře. Cílem bylo na A4 poznat (výběr ze 3 možností) co je na obrázku a podle výběru ze tří variant postupovat daným směrem u své odpovědi. Ne každý tak došel tam kam měl. Chyba vás mohla vracet stále dokola, ale bylo vidět, že zimní příprava někomu dopomohla k vítězství. Ten den běhání po parku při určování rostlin, keřů a stromů, jsme objevili mladíky, kteří měli mezi dva stromy natáhnuté lano a po tom chodili jako provazochodci. A protože se nebojíme, tak jsem se zeptali, zda si to můžou dítka zkusit. Kdo měl odvalu, tak do toho šel.

Výprava

NÁŠ PRVNÍ ČUNDR, KTERÝ ANI ČUNDREM NEBYL – Zhoř 30.5.-1.6.2014

Původní plánem bylo, že si Kmen Trilobit zabalí své batohy, nějaké jídlo sebou a kousek od Proseče si najdeme nějaké místo k přenocování. Zjistili jsme však, že ne všichni jsou na opravdový čundr opravdu vybaveni. Spaní pod širákem, jen někde pod celtou, všechno jídlo sebou a věci na vaření pro tolik dítek, se nám nakonec zdálo být nereálné. Musíme se na pořádný čundr ještě připravit. Nakonec jsme tedy náš plán spát pod širákem vzdali a spokojili se s plánem náhradním (ještě před odjezdem), spaní na Milanově chatě. Večer se hrálo na kytaru, hráli se karty a deskové hry. Ráno nás čekalo přemístění na TOULCOVY MAŠTALE. To byl zážitek, krásné skalnaté úseky, průrvy, krásný prosečský potok, po cestě několik studánek jedna dokonce věnovaná E.T.Setonovi. Po této cestě se také hrály

hry. Jedna slavila obzvlášť velký úspěch a to s podivem hra na schovku. Navštívili jsme také Muzeum dýmek, ale to zaujalo jen některé. Tuto výpravu jsme trochu po-trénovali a to ve hře RINGO. Poslední nedělní snídaně, úklid chaty a jelo se zas zpět domů. Děkujeme Milanovi za azyl.

TÁBOR

Kubatka

2014

Světlem se pomalu, ale jistě začíná šířit jedna neznámá choroba, na jejíž následky vymírá lidstvo po desítkách. Nebo vlastně v některých oblastech po stovkách či tisících. Nikdo si neví rady jak tento zhoubný problém vyřešit. Snad prý kdysi před léty žil v Americe jeden indiánský šaman a ten znal mocné kouzlo, jehož pomocí by se dalo nebezpečnou chorobu vymítit.

Lidé mezi sebou začali hledat vyvolené jedince, kteří by byli schopni vypátrat, zda se někde dávný recept ještě vyskytuje, a zda jej budou umět podle šamanova návodu vyrobit. Hlásili se leccjakí hrdinové. Jen namátkou: Sherlock Holmes, Chuck Norris, Zdeněk Pohlreich, Butch Cassidy, Michail Lomonosov či Semir Gerkhan. Nikdo však neprošel náročnými prověrkami a lidstvo nenašlo odvahu svěřit svůj osud do rukou žádného z nich. Až nakonec po dlouhém, předlouhém hledání vysvitla možná poslední jiskřička naděje kdesi v Čechách. Přesněji řečeno ve Východních Čechách a ještě přesněji v malém městečku jménem Choltice. Zde se miska vah s lidským osudem konečně naklonila na tu příznivější stranu. Objevila se zde skupina lidí jež by mohla problém zachování lidské rasy vyřešit. Samozřejmě není náhodou, že všichni do jednoho byli členy našeho kmene. O některých jedincích se v odborných kruzích vedli dlouhé polemiky, zda je na nebezpečnou cestu pustit, či ne, ale nakonec byli všichni rekové rozděleni do tří detektivních skupin a obdrželi pozvánku do přípravného campu.

A tak se nakonec pod dohledem všech světových médií, v malebném údolí jehož středem protéká řeka Chrudimka, nedaleko Trhové Kamenice sjela asi dvacetičlenná partička mladých lidí a jala se potýkat s úkolem s nímž by se jistě ve své době pekelně potrápil i bájný Herkules. Během prvních červencových dní se museli naši hrdinové vypořádat s mnohými úkoly, které je měli připravit na nebezpečné pátrání po šamanově receptu.

Během jakýchsi časoprostorových přesunů se mohli seznámit s osudy dvou českých sourozenců- Artura a Emílie Rajských.

Nemáš tu jiskru někde ztracenou v trávě?

Na mě se můžete spolehnout. Klidně vám to tu pohlídám.

Postavit obří týpí není problém. Stačí sehnat lidi a za chvíli to stojí.

No fuj!! Tohle do mě ni-
kdo nedostane!

To jsou teda galeje! Ta holka
mě nenechá chvíli odfrknout

Artur a Emilka, jak je detektivové po bližším seznámení začali oslovovat, byli členové jedné Vážené aristokratické rodiny a koncem devatenáctého století si chtěli trochu vyrazit z kopýtko a zažít krapítek toho dobrodružství. Jednoho dne si zabalili kufry, sehnali lodní lístky a vydali se přes Velkou louži do

Ameriky. Byli již unaveni zhýralým životem, který byl plný různých banquetů, plesů a večírků. Chtěli začít život nový - lepší.

Detektivové je tak mohli doprovázet na jejich dlouhé cestě po americkém západě. Během oněch časoprostorových přesunů poznali nejedno zajímavé místo až nakonec společně doputovali na území téměř neznámého indiánského kmene. Zde se sourozenci Rajští na nějaký čas ubytovali. Dostali za mírnou úplatu polopenzi a týpí s výhledem na překrásný východ slunce.

Co se však tenkrát nestalo. Celý kmen začal stonat a nikdo nevěděl proč. Brzy mezi indiány plíživě přicupitala smrtka. Několik bojovníků a několik jejich branné povinnosti zbavených žen odkráčeli do věčných lovišť a celý kmen žil v obavách, kdo další si bude muset zabalit svých pár kukuřičných klasů a vydat se za nimi.

Když už to začalo být neúnosné a šaman se začal bát, že nebude mít na další období dostatek pacientů, rozhodl se, že udělá mocné kouzlo. Smíchal pár zdánlivě neslučitelných ingrediencí a uvařil lektvar, pomocí něž se mu podařilo řádění zákeřné nemoci zastavit. Arturovi Rajskému se dostalo té cti, že mu mohl s výrobou kouzla pomáhat. Ne snad, že by mu šaman nějak důvěřoval, ale sháněl někoho, kdo mu bude lektvar míchat a zároveň zapisovat recept. Obě dvě ruce mu totiž pokousalo jeho morče, když ho chtěl pohladit pod bradičkou a tak starých chudák nemohl do ruky vzít ani vařečku a ani žádnou psací potřebu. Kvůli děsnému puchu linoucího se z budoucího léku mu nechtěl z domorodců pomoci nikdo a tak musel vzít za vděk naším Arturem. Tomu zápach nevadil, protože toho času trpěl chronickou sennou rýmou.

A tak se stalo to, že si Artur celý postup zaznamenal do svého notýsku a zázračný recept, na nějž měl samozřejmě autorská práva starý šaman, byl uchován i pro budoucí generace. Ochranný svaz autorský ještě tenkrát neměl tak dlouhé prsty a tak ho nakonec sourozenci odvezli při svém návratu zpět, k nám do Čech (teda tenkrát ještě do Rakouska- Uherska).

V tomto bodě se však časoprostorové přesuny zasekly a odpověď na otázku, kde se tento bájný recept nachází dnes, musely najít naše detektivní týmy. To už se však muselo přejít z tréninkové fáze do té ostré. Tady už šlo tlusté do tenkého a koza začala dojit krev. Na vlásku visel život celého lidstva a mladí hrdinové se museli chopit toho, k čemuž byli vyvoleni.

Někdy se to musí zkusit třeba i vysedět.

Jejich cesty byly dlážděny samými padouchy

Mám pocit, že se mě všechno nějak vykouřilo z hlavy.

Hod' mě sem ty otěže. Za-
jedu do Hlinska nakoupit.

Musíme to už proboha
uvařit nebo budeme vy-
padat jako amatéři.

„ Ano, přiznejme si, že to nebylo jednoduché“, hovořil dojatě šéf nejúspěšnějšího detektivního týmu. „ Během posledních čtrnácti dnů jsme prošmajdali dvoje boty, uronili sedmdesát čtyři slz, prolekovali šest minut, snědli sedmnáct bochníků chleba, vybili dvaadvacet mobilů, zabili čtyři sta tři hovad, skoro zaplnili jednu latrýnu, viděli devět pokusů o divadelní představení, třikrát vystřízlivěli aniž bychom se předtím ani jednou opili, vyřešili velké množství detektivních záhad, postavili a zbořili šest týpí, tisíc devět set dvacet sedmkrát hodili Gerovi míček, projedli dvě sta jedenáct kilometrů dopravními prostředky, třináctkrát vytočili Šawondu, vypili čtyři tisíce sto jedna mililitrů čehosi co připomínalo vodu, ztratili šest šípů, přijali dvacet dva návštěv, roztočili třicet sedmkrát krinolínu, pětkrát jsme se pohádali a šestkrát usmířili, ale nakonec jsme přece jen dávný recept našli. Nalezli jsme ho na dávno opuštěném šlechtickém sídle v nedaleké vsi jménem Lipka.“ Končil svůj projev ke sto padesáti tisícům lidí shromážděných na stadionu Wembley a dalším milionům u televizních obrazovek, hrdý kapitán vítězů.

„ Pro tentokrát lidstvo zůstalo zachráněno!“

SRPEN

CHOLTICKÝ VODNÍK ZELENKA převzal do své péče Chrtnický a Červený rybník

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

Náš kmen uspořádal spolu s Městyssem Choltice v sobotu 9.8.2014 na hrázi Chrtnického rybníka slavnostní ukončení Revitalizace biotopů v PR a EVL Choltická oboře.

Ve 14.00 hod. začala oficiální část programu, kdy postupně promluvili všichni zúčastnění, během posledního proslovu už připlouval náš náčelník alias choltický vodník Zelenka se svým vodnickým synkem ze svého doupěte ke stavidlu. Z rukou pana starosty obdržel klíče od stavidel obou rybníků a slíbil o rybníky řádně pečovat. Jeho synek se vrátil zpět na ostrov a po zbytek dne prováděl ve svém malém vodnickém doupěti všechny děti, které se nebály k němu doplout na lodičce.

Pro děti náš kmen připravil hru ve formě naučné stezky okolo Chrtnického rybníka. V sedmi zastaveních se hráči dozvěděli prostřednictvím různých úkolů o životě chráněných živočichů v Choltické oboře. Na každém stanovišti obdrželi kartu živočicha a samolepku, kterou po absolvování celé stezky spolu s rodiči nalepili na mapu. Pořadí samolepek na mapě bylo zašifrováno kvízem, jehož správné vylúštění bylo bohatě odměněno. Tričko s obrázkem chráněného živočicha čekalo na každého z nich.

Odstartováním závodů na lodích začala poslední část odpoledního trilobitího programu. Tuto část programu také připravil kmen Trilobit. Na startovní listinu se přihlásilo 18 posádek. Bohužel někteří závod nedokončili, ale za to se krásně "osvěžili". Slavnostním vyhlášením a předáním drobných cen jsme celé odpoledne ukončili.

Přispěli jsme svým dílem i k občerstvení. Maiva s Wawatejsí ochotně pekly chlebové placky na kmenových kamínkách.

I touto cestou děkujeme všem, kteří nám ochotně pomáhali s přípravou i organizací celého odpoledne. Naším záměrem bylo pomoci představit veřejnosti projekt Revitalizace v Choltické oboře a podpořit tak myšlenku ochrany přírody.

ZÁŘÍ

Schůzky:

Nastal opět nový školní rok. Bohužel jsme se opět museli probudit z prázdninového snu a obrátit svou tvář proti ostrému větru, jež k nám dul s novým školním rokem.

Velká shledání a dlouhá vyprávění nám byla společníkem na našich prvních schůzkách. Každý byl plný dojmů z letních dobrodružství a chtěl se s nimi svým kamarádům pochlubit.

Patrika nám na první schůzku přinesla ukázat kroniku. Je moc krásná a patří jí za ni velké **wašté.....**

Tento školní rok nám však také přivál zbrusu novou hru. Nastal čas odhodit slabošství a lenost. Podzimní bríza k nám zavála vůni dále, skřehot racků a pohupování mořských vln. Dostali jsme šanci nalodit se na tři lodě, které kdysi hráli velkou roli v historii námořních objevů.

Námořníkům bylo umožněno plavit se pod vlajkami tří veleslavných kapitánů. Jejich průvodci se pro následující měsíce stali James Cook, Ferdinand Magellan a Vasco da Gama. Na každé schůzce získávali stříbrňáky, za které si mohli postupně kupovat další objevená území. Pokud však se nacházel na objeveném dílku mapy černý křížek, došlo ke střetu se skřítky. Žlutý křížek způsobil vždy velkou radost. Příští schůzku si členové posádky došli pro poklad podle souřadnic GPS.

Skřítkové paralelně s naší hrou plnili své měšce diamanty a těšili se na černé křížky a vzájemné souboje.

Výprava

KIWENDOTHA 27. – 29. 9. 2014

Na dvoře krále Artuše se opět děly věci. Do jakéhosi kusu skály někdo zarazil meč, jehož jméno zní bůh ví proč jaksi tajuplně - Excalibur. Kdo prý ho z toho kamene vytáhne, může zasednout na hradě Camelot po bok rytířů kulatého stolu.

To byla výzva i pro náš kmen a tak jsme se v hojném počtu vydali na Bobří tábořiště, jež se mělo pro letošek stát dějištěm Kiwendothy. Příjemné a hřejivé slunce se bohužel tento rok nekonalo a tak jsme naše obydlí museli postavit na louce, jež na

sobě nesla stopy vytrvalého deště kombinované s řáděním místních divokých prasat. Naštěstí nás bylo opravdu hodně a zima, která se v noci přikradla, nás nemohla ohrozit. Dvacet lidí v jednom týpku vytvoří tolik tepla, že by na něj byl krátký i menší mrazík. Během celého táboření sice sem tam někdo podklouzl a sem tam padla někomu do spacáku

hrouda rozmáčené zeminy, ale jinak, slovy klasika, pohodička.

To už však ke slovu přišlo řinčení zbroje, dusot koňských kopit a vroucí srdce místních dam. Každý

měl možnost vysloužit si rytířské ostruhy a vydat se na stezku linoucí se ke hradu krále Artuše. Všechny odvážlivce čekala snůška nejrůznějších úkolů, jejichž plněním se mohl posunout blíže ke kulatému stolu. Jen ti nejopravdovější rytíři byli na závěr odměněni a jen ti opravdu nejopravdovější si nakonec k bájnemu kusu nábytku mohli složit své utrmáčené, blátem zaflákané, kosti.

Může se zdát, že nepřízeň počasí provází každé slovo těchto řádků, ale nenechte se mýlit. I přes nějaké ty blátivé šmouhy na naší svršcích jsme si domů přivezli ten příjemný pocit, že na stezce vedoucí na Horu jde ještě stále dost lidí a že je stále velká pravděpodobnost, že při pohledu na zářící moře nebudeme stát na vrcholu sami.

ŘÍJEN

Schůzky:

Říjnové počasí shazuje ze stromů krásné pestrobarevné listy a je to doba jako stvo-

řená pro poznávání stromů podle listů. Připravili jsme pro členy Malé lóže velkou poznávací hru v našem choltickém arboretu, rozumí se v zámecké oboře. Každá loď obdržela 15 kolíků s barevnými lístky, které následně umísťovali ke stromům. Každá skupinka měla zároveň za úkol sepsat všechna čísla a přidat k nim názvy stromů. Skřítkové, kteří měli část schůzky odděle-

nou se přidali až nakonec naší hry a společně posbírali všechny zapíchnuté kolíky a snažili se některé stromy poznávat. Zvítězil tým ve složení Bivoj, Červ, Johy, Keya, Eva Neve, Jezevec. Milan připravil krásnou karetní hru s listy, kde jsme přebíjeli jako při mariáši. Výhodu měl samozřejmě ten, kdo danou listovou kartu poznal. Další říjnové schůzky jsme věnovali sběru listů a jejich následné vylisování jako příprava činu 2L7 (Sbírka dřevin).

72 HODIN – RUKU NA TO! – 11.10.2014

Česká rada dětí a mládeže každoročně organizuje projekt 72 hodin – Ruku na to!, který je zaměřen na dobrovolnou činnost.

Kmen Trilobit se letos účastnil poprvé. Naším úkolem bylo vysázet 90 ks okrasných keřů do zeleného pásu pod tribunu, 40 ks keřů na val oddělující areál a ulici U Obory a 60 ks tují kolem dětského hřiště MŠ.

Doufáme, že se všem nasázeným rostlinám bude dařit a budou nám zkrášlovat prostředí našeho městyse. Základní škola nám umožnila pobyt na družinovém hřišti, kde jsme si uvařili na našich kmenových kamínkách oběd a ještě zbyl čas na sportovní hry.

Akce pro
veřejnost
na podporu
Woodcraftu

TRILOBITÍ CHOLTICKÁ DRAKIÁDA 18.10.2014

V sobotu 18. října 2014 jsme za krásného podzimního počasí zahájili další ročník Drakiády. Letošní Drakiáda dala vyniknout nejednomu šikovnému dítěti, které přineslo svého draka a zapsalo se na startovací listinu.

Akce pro
veřejnost
na podporu
Woodcraftu

Zapsaných draků bylo celkem 34. Do soutěže o ceny se mohli tradičně přihlásit pouze draci doma vyrobení.

Připravili jsme bohatý program, který nás provázel celé slunečné odpoledne a na nějaké smutky nebyl ani čas. Rodiče a děti mohli vyzkoušet střelbu z luku na terč. Nejen děti bavila soutěž, kterou můžeme nazvat - Zvonečková cesta. Další soutěžní zastávkou byla šachovnice, na které si děti vyzkoušely hru Dáma. Pravidla této jednoduché hry si museli oprášit i někteří rodiče.

Skvělým zpestřením byla letos pro děti krásná ukázka dálkově ovládaných modelů letadélek. Nadšení a veselé výkřiky zaznamenal model filmového hrdiny - Supermana. Děti si v průběhu ukázek mohly i zaběhat za bonbóny, které se z jednoho letadélka snašely jako padáčky. Dopadnout však leckdy nestihly. Děti je opravdu zkušeně odchytily.

Každoročně se spolu s draky, mohou soutěže zúčastnit i maminky. Letos byla vyhlášena pečící soutěž naslano. Každý vzorek je označen číslem, a návštěvníci pak chodí, ochutnávají a hodnotí. I letos bylo co ochutnávat a všem maminkám mnohokrát děkujeme. Sešlo se celkem 20 pokrmů k hodnocení. Po celou dobu mohli návštěvníci ochutnat i indiánské jídlo - rýžové placky s javorovým sirupem. Káva, čaj a usměvavé ženy za pultem byly samozřejmostí.

Čas rychle uplynul a na řadu přišlo vyhodnocení. Nejdříve proběhla tombola. Lístek do tomboly dostalo každé dítě, které mělo doma vyrobeného draka a pak každý kdo prošel úspěšně v některé ze tří soutěží. Tombola byla napínavá a rozdáno bylo mnoho hodnotných cen. Ty největší ceny však čekaly na tři nejkrásnější doma vyrobené draky. Porota byla vybrána z návštěvníků a ti hodnotili takto: třetí cenu získal drak Rozárka od Zárubů, druhou cenu získal drak s názvem Bezzubka od Wetzlerů a první cenu získal drak Kostík od Dvořáčků. Poslední vyhlášovacím tečkou dne byla soutěž maminek Slaného pečiva. Zde

se na třetím místě umístila Markéta Rabová, na druhém místě Věra Krejcarová a letos titul nejlepší kuchařky slané pečivo získala Markéta Homolová. Tyto dámy tak domů odcházely i s malým dárkem v podobě šištičky salámu.

PODZIMNÍ PRÁZDNINY - 24. - 28. října 2014

Naší letošní destinací se stala Třebíč. Ubytovali jsme se v krásném prostředí studentského klubu Halahoj, který funguje při Katolickém gymnáziu. Klub měl tři místnosti, které sloužily jako čajovna, herna deskových her a nejmenší místnůstka hostila stolní fotbálky. Ubytovali jsme se mezi nespočtem deskových her, které se hned začaly rozkládat a celý páteční večer už nás nikdo od nich neodtrhnul. Stačili jsme jen zahájit celé prázdniny a odstartovat malou výpravu při našem velkém mořeplaveckém putování. Každý tým dostal svoji loď, kterou se do sobotního rána snažil zkrášlit.

První výprava byla naplánována na sobotu. Vyrazili jsme bez Zelího, který se rozhodl pro přípravu hry namotiv „Staré Prahy“ a nazval ji Stará Třebíč. Celý den strávil ve městě, zatímco my ostatní objevovaly krásy Přírodní rezervace Údolí Brtnice, které vévodí zřícenina hradu Rokštejna. Zde jsme si zahráli hru Zrnka moudrosti, dle Her v přírodě od Miloše Zapletala. Při putování Údolím Brtnice jsme se setkali s brněnským skautským oddílem, společně jsme se vyfotili a trochu popovídali odkud kdo je, co děláme

Nedělní Stará Třebíč byla velice napínavá hra. Tři skupinky se předháněly o vítězství a cestou prošly většinou starých památek Třebíče. Za zmínku stojí zámek s překrásnou kaplí, židovská synagoga a židovský hřbitov, výhled na celé město z Masarykovy vyhlídky a celkový dojem ze zajímavého města. Ten, kdo v Třebíči

dosud nebyl, byl příjemně překvapen krásou tohoto města. Na konci hry čekal pro všechny týmy poklad, který střežila kaple u vstupu do areálu katolického gymnázia.

Večer jsme zašli na Aqua parku, kde se všichni do-
syta vyřádili. Usínali jsme moc spokojení.

Zato pondělní výprava byla pro některé z nás velkou
zkouškou osobní statečnosti, fyzické a psychické
připravenosti při zvláště těžkých výstupech. Vše za-

čalo poklidně, ráno jsme vyrazili směr Náměšť nad Oslavou.
V Náměšti jsme potkali pana profesora z Halahoje, který se
podivoval nad časem, kdy jsme se na tak náročnou túru vy-
dali. My jsme samozřejmě hrdinně pokračovali v cestě, ni-
čím neznepokojeni. Podél řeky Oslavy jsme putovali Přírod-
ní rezervací Údolí Oslavy a Chvojnice až k zřícenině Sed-
leckého hradu. Tam jsme již nedorazili. Kousek od cíle nám
došlo, že je čas se vrátit. Nutno podotknouti, že během dne
jsem zdolávali náročné žebříkové výstupy, někteří z nás se
vydali na příkrou cestu k vrcholu, občerstvili jsme se svači-
nou a náladu zlepšila hra Skalní nápisy opět z pera Miloše
Zapletala. Rozhodli jsme se pro modrou značku směr obec Březník, kde měl dle Ze-

lího a Milana čekat vlak „jen pro nás“. Cha, cha,
cha..... V Březníku (uštvaní a vyčerpaní) jsme od
domorodců zjistili, že k nejbližšímu vlaku je to ještě
do další vesnice další 3 km. To nás některé dostalo.
Ale co nás neza....., to nás posílí. Na přesun bylo
najednou dost času a ten nám, jako již tolikrát po-
mohl. Cestou jsme se všichni uklidnili, nabrali znovu
síly a v Kralici (Wawatejsí nadšena zjištěním, že se
nachází v místě zrodu Bible Kralické) jsme nasedli
na vlak do Náměště. Zelí nás pozval na udobřenou
do pizzerie,
kde jsme vypi-
li, co se dalo.
Dojezd do Ha-
lahoje už byl

v poho. Do postelí nás tento den nikdo honit
nemusel.

Poslední den jsme stihli malý turnaj ve stolním fotbálku, balení, uklízení a rozlouče-
ní.

LISTOPAD

Schůzky:

V listopadu jsme se pustili do plnění činu 2L6 (Otisky listů), každý si vyrobil několik kouřových otisků listů („skoro jsme při tom vyhořeli...“).

Skřítkové svou sadu otisků vyrobili temperami.

Každý správný námořník musí umět uvázat spoustu uzlů. I naši námořníci včele se svým lodivodem Milanem se pokusili v tomto řemesle zdokonalit. Skřítkové se poté od těch starších, zkušenějších nechali vyškolit a pár uzlů se naučili. Na další schůzce si všichni vyzkoušeli teorii v praxi. Zelí připravil napínavou hru, která spočívala v souboji dvou týmů proti sobě, na kolíkové šachovnici. Vázáním uzlů na kolíky se každý tým snažil co nejrychleji přemístit na druhou stranu hracího pole.

Konečně se také podařilo objevit první poklad, který získala Babolod' (alias loď Ferdinand Magallean).

Jednou ze společných her v listopadu byla večerní kimovka, jenž nebyla vůbec snadná. Osvětlené ostrůvky hlídali zákešní piráti, které nemilosrdně vybili každého, kdo se dostatečně neskryl při svém vpádu na ostrov.

Pár venkovních her si před penzionem zahráli skřítkové, např. Najdi maják, Žralok a rybáři nebo Námořníci bez nohy. V klubovně se skřítkové během tohoto měsíce dozvěděli co jsou mapové značky, naučili se některé poznat, formou pexesa se učili stopy zvířat a v poznávačce objevili obojživelníci. Dokonce si každý vyrobil svého hada.

Výprava

PLANETÁRIUM - 22.11.2014

Hlavním cílem naší výpravy bylo Planetárium v Hradci Králové. Během cesty do Planetária jsme podnikli etapovou hru zaměřenou na hvězdnou oblohu a poznávání souhvězdí. Za každý jednotlivý úkol každý tým obdržel potřebný počet dosažených hvězdiček a obrázek souhvězdí se stručným výkladem jeho vzniku. Do planetária jsme se nedostali, nepodařilo se nám v dostatečném časovém předstihu zajistit program pro celou naši skupinku. Doufali jsme, že si budeme moci planetárium alespoň prohlédnout a podívat se na hvězdné nebe.

Zbývala nám planetární cesta v okolí. Po jejím projití a dohrávání dalších etap jsme došli a dojeli na nádraží, odkud cesta do Choltic proběhla hladce. V Cholticích na nádraží jsme ještě

rozsvítili hvězdná znamení ze svíček. Už cesta domů však dávala tušit velkému průšvihů. Rodiče se totiž pomalu od svých ratolestí dozvídali, že se planetárium nekonalo.

Přiznali jsme svoji chybu a rozhodli se změnit přípravu na podniky Trilobitu. Od prosince se budeme v týmu Zelí,

Šawonda, Milan a Patrika pravidelně každý měsíc scházejí a podrobně plánovat program na následující měsíc. Společně si rozdělíme úkoly a na každého tak případně stejný díl práce. A do planetária se vrátíme až ve chvíli, kdy bude otevřena jeho nová část Digitální planetárium.

PROSINEC

Schůzky:

Prosincové schůzky byly ve znamení blížících se vánoc. Patrika přišla s návrhem uspořádání koncertu pro obyvatele penzionu, kde máme naši klubovnu. Část schůzek jsme tedy věnovali zkoušení vánočních písniček. Náplní další schůzky byla výroba ozdobných lžiček z fimo hmoty. Pokračovala také naše mořeplavecká plavba a s ní objevování nových území.

Skřítkové si vyzkoušeli netradiční výtvarnou techniku, a to sypaný obrázek z pilin. Poznávka také nechyběla, tentokrát na téma stromy – pexesem.

Společná klubovní hra byla rozdělena na dvě části. Skřítkové získávali po zdolání světýlkové cesty morzeovková písmenka, které další část týmu luštila. Kdo měl první tajenku vyhrál.

PEČENÍ CUKROVÍ S MAMINKAMI ČLENŮ KMENE

Letos už po čtvrté jsme vyzkoušely staročeské recepty cukroví. Maminky bravurně zvládly většinu cukroví doma a čtvrteční večer před choltickou vánoční slavností jsme společně upekly oblíbené kutelky a všechno cukroví zabalily do celofánových balíčků. Babička Tondy a Aničky Vavříčkových vyrobila na prodej několik desítek krásných háčkovaných zvonečků, které naše zboží ještě doplnily. Prodej jsme vylepšili přípravou pučálky. Nejprve se několik dní předem namočí hrách, který se poté nechá naklíčit. Naklíčený hrách se praží a osolený se podává s pepřem a medem. Leckdo byl překvapený zajímavou chutí. Vařili jsem i tradiční nápoj Hriaté a Markéta Moravcová přivezla svoje domácí výborné víno, které svařené doplnilo naši nabídku. Za pomoc všem rodičům, kteří znovu nezištně pomáhali, moc děkujeme.

VÁNOČNÍ KONCERT PRO OBYVATELE PENZIONU

Vyrobili jsme pozvánky, které všichni členové roznesli seniorům a osobně je pozvali. Koncert se konal v čase naší úterní schůzky 16. prosince. Sešli jsem se raději už v 15.00 hodin, aby bylo dostatek času na zkoušku. Po úvodním

nacvičeném koncertu jsme společně s posluchači hráli a zpívali až do 18.00 hodin. Příjemnou sváteční atmosféru dokreslila i vůně Hriaté a cukroví. Doufáme, že jsme se pokusili vyšlápnout cestičku vzájemného porozumění, i když chápeme, že soužití party dětí a seniorů není lehké.

VÁNOČNÍ BESÍDKA

Poprosili jsme pana starostu a možnost uspořádání besídky v zasedací místnosti na obecním úřadě. Ochotně souhlasil a my jsme měli radost, že se všichni pohodlně vejde do jedné místnosti. S rodiči nás bylo okolo 60 a to naše klubovna už vážně nezvládne.

Besídka začala procházkou do obory ke krmelci, kde jsme vysypali svoje batůžky plné dobrot. Jablíčka, tvrdý chléb a zrní – menu, které připravili členové Trilobitu pro vánoční hodování zvířátek v oboře. Oprášili jsme podzimní bojovku o pevnosti a uklidnění po nelítostném boji jsme vyrazili do tepla.

Letošní dárečky měly začínat na písmenko O a být zelené. Objevili se hojně zelené okurky, olivy, obličejová barva, overal, osuška, obrázek zelené obludy, ořezávátko, ozdoba a mnoho dalších zajímavostí. S rodiči jsme si zazpívali a při teplém nápoji vydrželi do pozdních podvečerních hodin.

Letošní dárečky měly začínat na písmenko O a být

ADVENTNÍ HRA SVĚTÝLKA

Tuto akci pořádala Knihovna městyse Choltice spolu s Trilobitem. Hra spočívá v hledání všech 24 adventních světýlek za okny domů a přišla k nám z Heřmanovaě Městce, kde ji po několik let organizovali po vzoru rakouských tradic.

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

Zapojilo se 21 dětí, kteří poctivě při podvečerních procházkách hledali svítící adventní čísla a luštili tajenku, kterou poustevníkovi sdělili při své poslední štědrovečerní procházce.

I když není lehké na Štědrý den odsunout všechny vánoční přípravy, přesto jsme moc rádi, že vyvrcholení celé hry proběhlo právě v tento nejslavnostnější den v roce a budeme se těšit na další ročníky.

